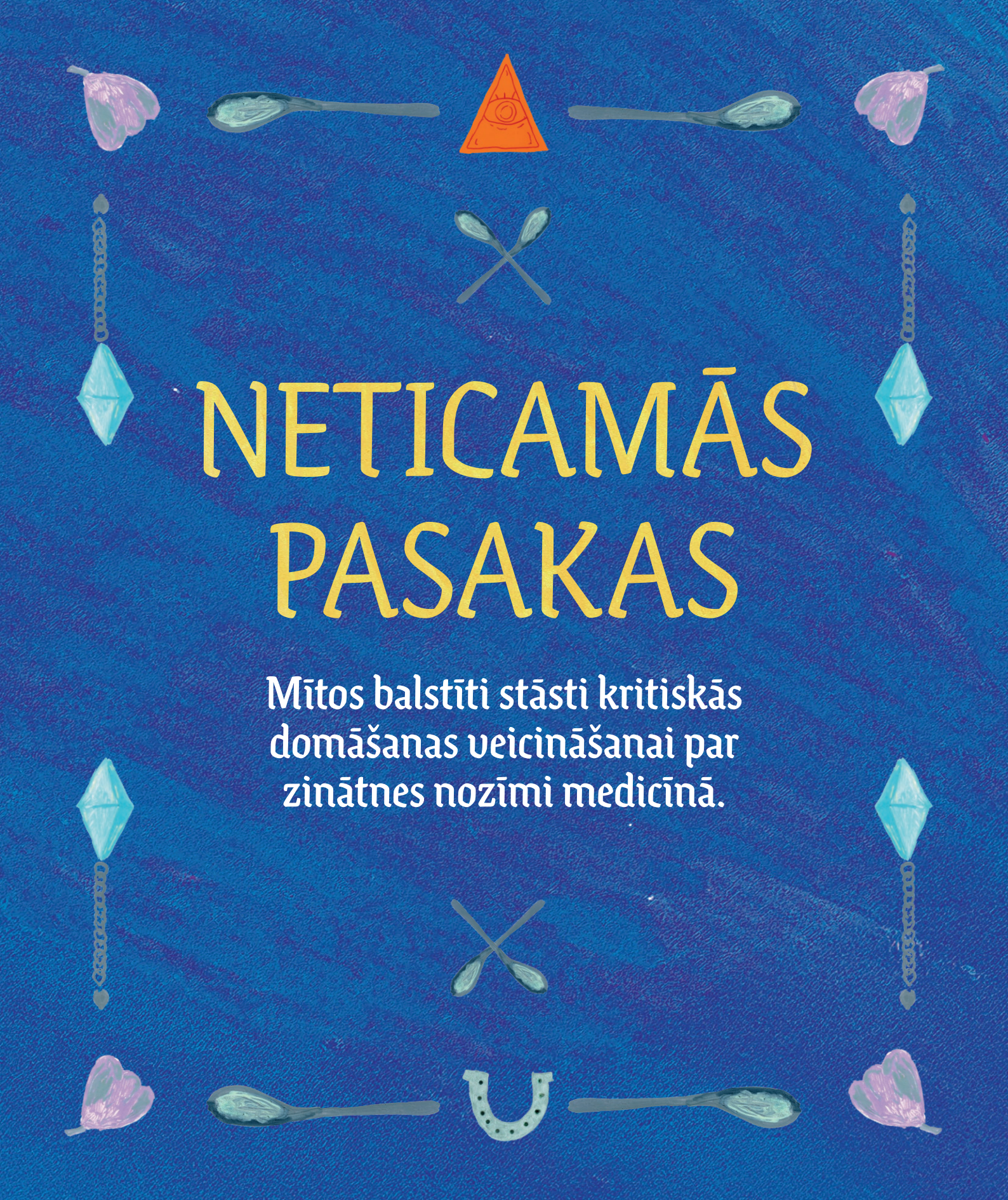
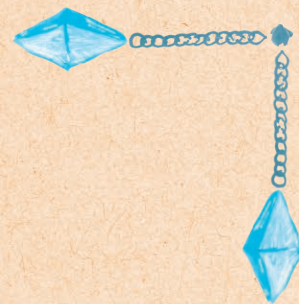
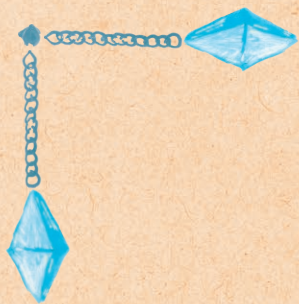

NETICAMĀS PASAKAS

Mītos balstīti stāsti kritiskās
domāšanas veicināšanai par
zinātnes nozīmi medicīnā.

Grāmata izveidota kampaņas
“Tici zinātnei! Vakcinējies!”
ietvaros 2025. gadā

Izpildītājs: sabiedrisko attiecību uzņēmums “DIVI GANI”.
Literārais konsultants: Ieva Plūme.

Ievads

akcinācija ir viens no izcilākajiem sasniegumiem medicīnas vēsturē, un tā ir būtiski mainījusi cilvēces veselību un dzīves ilgumu. Kā zinātniski pamatota un droša metode, vakcinācija aizsargā ne tikai individu, bet arī sabiedrību kopumā no bīstamām infekcijas slimībām.

Vakcinācija darbojas, apmācot imūnsistēmu atpazīt un cīnīties ar konkrētiem patogēniem, piemēram, vīrusiem vai baktērijām. Vakcinācijas laikā organismā ievada novājinātu vai inaktivētu patogēnu daļiņas, kas nespēj izraisīt slimību. Imūnsistēma reaģē divos veidos – veidojas šūnu imunitāte, kad tiek nogalinātas inficētās un defektīvās šūnas, un veidojas humorālā imunitāte jeb antivielas, kas nodrošina ilgstošu aizsardzību pret šo patogēnu.

Vakcinācija ir ne tikai individuāls ieguvums, bet arī sabiedrības veselības stūrakmens. Iedzīvotāju vakcinācija palīdz radīt kolektīvo imunitāti, kas pasargā tos, kuri nevar vakcinēties, piemēram, cilvēkus ar nopietni novājinātu imūnsistēmu. Turklāt vakcinācija ir palīdzējusi izskaust tādas bīstamas slimības kā bakas, un tā turpina spēlēt būtisku lomu citu infekcijas slimību kontroles pasākumos.

Neskatoties uz tās pierādīto efektivitāti un drošību, par vakcināciju joprojām klīst dezinformācija un mīti. Šajā materiālā atspēkosim izplatītākos mītus par vakcināciju, izmantojot zinātniskus pierādījumus un ekspertu atzinumus, lai sniegtu skaidru un saprotamu informāciju par šo sabiedrībai svarīgo veselības jautājumu.

Materiāls ir izveidots, lai sniegtu sabalansētu un zinātniski pamatotu informāciju par vakcināciju, pielāgojot to divām atšķirīgām auditorijām: bērniem un viņu vecākiem. Bērniem tas piedāvā pasaku formātu, lai kļiedētu izplatītus mītus un nepatiesus apgalvojumus, kas varētu radīt bailes vai neizpratni. Savukārt vecākiem materiāls sniedz zinātniski pamatotu informāciju par vakcinācijas drošumu un efektivitāti, lai mazinātu bažas un sniegtu pārliecību par tās nepieciešamību.

Mūsu mērķis ir veicināt sabiedrības izpratni par vakcinācijas nozīmi, atspēkot dezinformāciju un mītus, palīdzēt vecākiem pieņemt informētus lēmumus par savu bērnu veselību un veicināt kolektīvās imunitātes veidošanos.

P A S A K A

Mazais pūķēns un buruju eliksīri

reiz dzīvoja mazs pūķēns vārdā Floks. Viņš bija tikko izšķīlies no olas, vēl ar čaumalas gabaliņu uz galvas, bet jau krietni ziņkārīgs. Floka Pūķumamma un Pūķutēvs bija mīloši un gādīgi vecāki, taču nedaudz satraukti.

"Vai viņš tiešām ir gatavs?" raizējās Pūķumamma, kad karalistes dziedniece Pūķudaktere atnesa koši zaļa smaragda pudelītē iepildīto pirmo imūneliksīru.

"Viņš taču ir tik mazs!" satraucās Pūķutēvs. "Viņa liesmiņa vēl pat piena zobu nespēj izkausēt! Un jūs gribat viņu noburt ar eliksīriem?"

Pūķudaktere laipni pasmaidīja. "Mīļie, jūsu Floks tikko ienācis šajā pasaulē, kur visapkārt lidinās neredzami vīrusi un baktērijas..."

Pēkšņi zeme smagi nodrebēja un apkārtējie koki noliecās padevībā – ieradās Vecpūķpaps Brēciens, kas, elpu neatvilcis, nodārdināja:

"ES! Es esmu dzīvs pierādījums tam, ka eliksīrus nevajag! Kopš aizlaikiem mēs ar nātru tēju un kadiķa dūmiem visu izārstējām!" Pūzdams dūmu mutuļus pa nāsīm, viņš turpināja: "Mēs tak esam pūķi! Vīrusus un baktērijas sadedzinām pelnos, un tie eliksīri tikai novājina vājos un stipros, mazos un lielos. Mūsu tikko no olas izlīdušais knislis netiks galā ar šausmīgo imūnslodzi!"

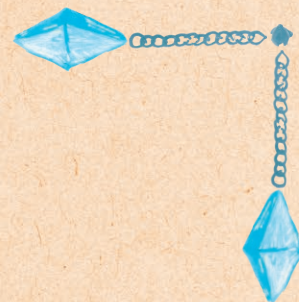
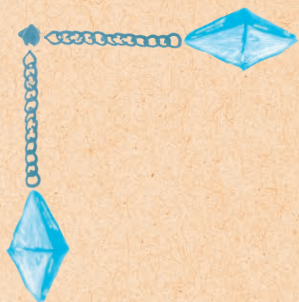
Pūķudaktere tik smagi nopūtās, ka pat visas sveces nodzisa. "Brēcien, tavi uzskati ir gluži kā šī tumsa. Saki, cik draugu tev palika pēc vējbaku uzliesmojuma?"

Vecais kļuva pikts: "Izdzīvo stiprākie. Un... es! Es esmu stiprākais!" Viņš pacēla savu vējbaku sagandēto pūķasti un nozuda tālēs sarkanās!

"Esmu Pūķdaktere, kurai ir jāapgaismo pat vistumšākie prāti!" un ar savu ugunselpu viņa atkal atgriezta gaismu, kurā kļuva skaidrs, ka ir pasakas, kurām nevar ticēt.

Tici zinātnei! Vakcinējies!

ZINĀŠANAI

Jaundzimušā imūnsistēma spēj
tikt galā ar veselībai nepieciešamo
vakcīnu daudzumu.

Tas ir mīts, ka zīdaiņa imūnsistēma
nespēj tikt galā ar lielu vakcīnu
daudzumu!

Uzzini vairāk

P A S A K A

Princeses skūpsts

reiz kādā karaļvalstī dzīvoja princese Elegance. Neraksturīgi princesēm, viņa bija dabas bērns. Peldējās rīta rasā, dienas vadīja starp ziediem un kokiem un nekad neļāva pils sienām ierobežot savu brīvību. Elegance ticēja, ka viss, kas nepieciešams veselībai, ir harmonija ar dabu un stiprs dvēseles gars.

Kādā saules pielietā dienā princesei radās pārlicība, ka viņa ir tik piepildīta ar dabas spēku, ka pati spēj ārstēt sasirgušos pavalstniekus. Viņa pasludināja, ka viens viņas skūpsts dziedē visas kaites un nebūšanas.

Pat slinkumvīrusu var ārstēt ar Elegances skūpsta spēku. Princesei bija plaša un laba sirds, un viņa vēlējās padarīt pasauli labāku, tāpēc ik svētdienu, precīzi dienas vidū, viņa pieņēma visus savas karaļvalsts sasirgušos iedzīvotājus.

Vai tas būtu rotavīruss, masalas, garais klepus vai lipīgais plāpu drudzis – pietika ar vienu skūpstu, un slimība daudzu prātos atkāpās kā paklausīgs sargsuns. Karaļvalsts ļaudis sajūsmināti stāvēja garās rindās, cerot uz princeses maģisko lūpu pieskārienu.

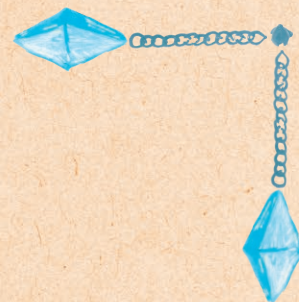
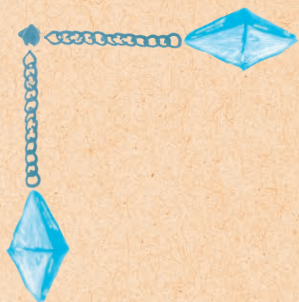
Tomēr gadījās arī pa kādai ķibelei... Ļoti, ļoti reti – reizi dažos mēnešos – kādam nepaveicās. Tā vietā, lai kļūtu vesels, viņš vienkārši... pārvērtās par krupi. Arī maģijai mēdz būt blaknes.

Protams, tie bija tikai daži neveiksmīgi gadījumi, un lielākā daļa ļaužu tiem nepievērsa uzmanību. "Viss taču ir dabīgi!" viņi teica, "mūsu senči tā dzīvoja, un dzīvosim arī mēs!"

Pils laukumos sāka virmot debates – vai skūpstā spēks tiešām ir drošs? Vai krupju skaits nepieaug? Vai varbūt būtu labāk meklēt citus risinājumus? Bet bija arī tādi, kas kļiedza: "Labāk kļūt par krupi, kas ir daļa no dabas, nekā uzticēties zinātnei un viņu noslēpumainajām pudelītēm!"

Ritēja dienas, rindas nemazinājās, bet karaļvalstī klīda aizvien vairāk dīvainu vēstuļu no purva – no tiem, kuriem nepaveicās. Viņi bija pārāk aizņemti, ķerot mušas, lai rakstītu garus protestus, tomēr vēlējās atgādināt – **ir pasakas, kurām nevar ticēt.**

ZINĀŠANAI

Infekcijas slimības pārslimošana var radīt būtiskus riskus veselībai, labklājībai un pat dzīvībai. Tikai daļēji patiess ir apgalvojums, ka dabiskā imunitāte ir labāka nekā pēc vakcinācijas iegūtā.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Buruju kalendārs un Pazaudētā diena

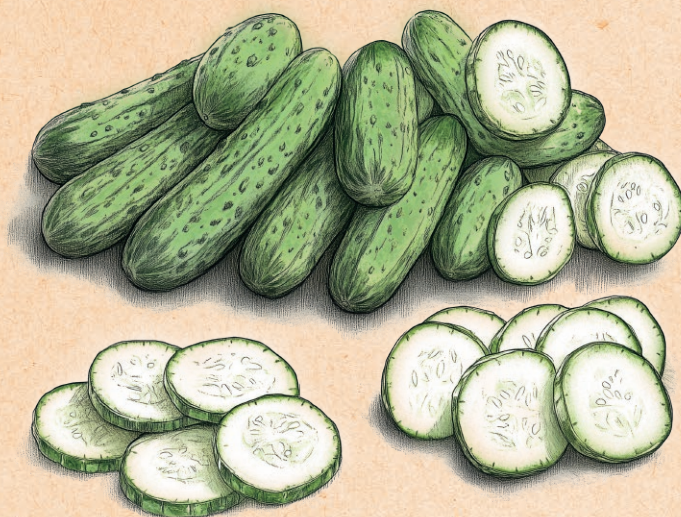

Ālajā Tiktiklandes valstī katram bērnam, tiklīdz viņš piedzima, piešķīra īpašu Burvju kalendāru. Tas nebija šāds tāds kalendārs – tajā katra diena bija īpašā krāsā, un kalendārs bija saistīts ar dažādiem veselīgiem notikumiem. Bet pats svarīgākais – tur tika atzīmētas arī Eliksīru dienas, kad viedie Balthalātu dakteri sniedza bērniem aizsardzības pilienus, ko dēvēja par viedajiem Imūnsargiem.

Tiktiklandē dzīvoja maza meitenīte Elija, kura ļoti lepojās ar savu kalendāru, jo liela daļa no Eliksīru dienām tajā bija jau aizpildītas.

Vasaras brīvlaikā Elija ar ģimeni aizceļoja uz Cūkmētru salu atpūsties un... šis ceļojums iekrita tieši vienā no Eliksīru dienām. Kad Elija atgriezās, vecmāmiņa Trīcīte bija noraizējusies: "Vai-vai-vai, nu gan viss cauri! Kalendārs sabojāts! Viss kurss jāsāk atkal!"

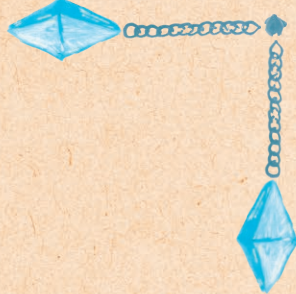
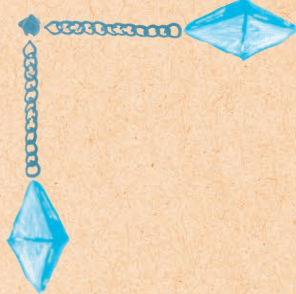
Elija saskuma. "Bet... es taču jau esmu lielāko daļu no Eliksīru dienām izmantojusi. Kāpēc man būtu jāsāk no jauna?"

Vecmāmiņa Trīcīte šūpoja galvu: "Manā laikā kalendāram bija cita jēga... un cilvēki ar gurķu kompresēm ārstēja masalas. Bet tagad, redz, ir "maģiskie" eliksīri. Tiem nav ne spēka, ne atmiņas, ne gurķu svaiguma – kāda jēga no šāda kalendāra?!"

Elija steigšus skrēja pie viedās Balthalātes dakteres un satraukti jautāja:

"Vai mana Imūnaizsardzība ir zaudēta? Vai viss jāsāk no sākuma un iepriekšējie eliksīri bija veltīgi?"

Balthalātu daktere pasmaidīja un pavicinot savu Zināšanu Spieķi, kas bija veidots no loģikas un pieredzes, noteica: "Tu esi pasargāta. Atceries – **ir pasakas, kurām nevar ticēt! Labāk tici zinātnei!**"

ZINĀŠANAI

Jau pēc pirmās vakcīnas devas ievadīšanas imūnā sistēma ir aktivizēta, tā atpazīst vakcīnas antigēnu un pat pēc gadiem vai gadu desmitiem ilga pārtraukuma vai kavējuma nav nepieciešams šo imūnās sistēmas pirmās iepazīšanās procesu sākt no jauna. Nav patiens apgalvojums - ja vakcināciju iekavē, tā jāsāk no jauna.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Zelta piliens un Buruju burciņa

reiz dzīvoja ziņkārīga meitene vārdā Lūcija. Viņa bija gudra, bet bieži vien apjuka, ja ļaudis mēdza runāt katrs ko savu.

Kādu dienu pilsētas tirgū meitene dzirdēja, ka dakterei Vilgai esot īpaša Burvju burciņa ar brīnumainu maisījumu, kas pasargājot no slimībām, bet... "tur esot arī šausmīgas vielas. Zirnekļu siekalas, čūsku ādas novārījums, pat samalts stikls ar sajauktu dzīva sudraba skābi!" noteica galvenā tirgus sieva.

Lūcijai kļuva bail, lai gan neviens tirgus plāpa pats nebija redzējis, kas īsti atrodas Burvju burciņā. Viņi mala tik savu: acīmredzami tur jābūt kaut kam riebīgam, jo kā gan citādi dzira būtu tik stipra?

Skarbajam tirgus miesniekam Ērkšķa Dūrei arī bija sava leģenda. Reiz, pirms septiņām miesnieku paaudzēm, mazu pilienu no šīs burciņas esot netīšām izknābusi vista un uzreiz kļuvusi akla! Tā skraidījusi bez jēgas pa pagalmu, izsprukusi tirgus laukumā un sacēlusi īstu jezgu.

Tad nu nācies vistu ar steigu nokaut. Tas tikai apstiprinot to, ka burciņā ir bīstama inde.

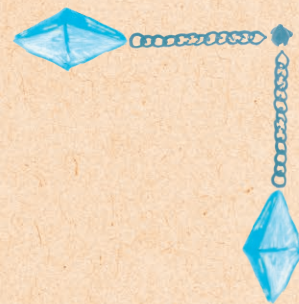
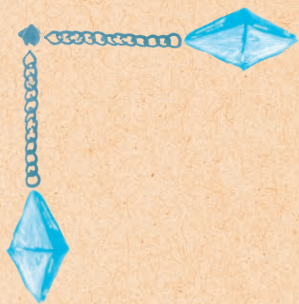
"Bet kāpēc dakteris saka, ka tas ir brīnumu maisījums, kas sargā un dara labu?" ziņkārīgi jautāja Lūcija.

Tirgus sieva nopurpināja: "Kas tur var būt labs? Ja laidīsi to vielu sev klāt, pārvērtīsies par sudraba monētu un riposi no rokas rokā pa tirgus naudas lādēm! Vai to tu vēlies?!"

Šie izdomātie nostāsti pat tirgus balodi sasmīdināja: "Ūja, ūja! Klausī vien tirgus tenkām! Lūcij, ņem vērā, ka ir pasakas, kurām nevar ticēt! Tici zinātnei un uzticamiem avotiem."

Lūcija pasmaidīja un devās uz pilsētas ārstniecības namiņu, kur daktere Vilga visu zinātniski pamatoja un saprotami izskaidroja par Burvju burciņas sastāvu.

ZINĀŠANAI

Vakcīnas nesatur bīstamus toksīnus un ir pierādīts, ka tiomersāls ir nekaitīgs. Nav tiesa, ka vakcīnas satur bīstamus toksīnus, tā ir novecojusi informācija.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Princese Tīrība un neaicinātais Viesis

eiz kādā spodrā un smaržīgā karaļvalstī dzīvoja princese Tīrība. Viņa bija slavena ar to, ka katru dienu vismaz trīsdesmit reizes mazgāja rokas, un viņas kalpi katru paklāju, segu vai galdautu tīrīja un purināja vismaz reizi stundā. Katru durvju rokturi nopulēja līdz spīdumam. Pilsētas ielās ik uz soļa bija roku dezinfekcijas strūklakas, un pat pilsētas kaķi valkāja sterilizētus zābaciņus.

"Cik lieliski!" priecājās tauta. "Tik tīrā vidē slimības mums nedraud!"

Princesei Tīrībai šķita, ka viņa ir uzveikusi visas kaites ar lupatu, spaini un higiēnas rituāliem.

Taču kādā naktī, kad pilsēta mierīgi gulēja zem smaržīgu ziepju mākoņa, neaicinātais un nevēlamais viesis – Vīruss Influencers – klusi pārkāpa pilsētas mūriem un ar savu ietekmīgumu nogāza visus brašos karaļvalsts sargus!

Vīruss Influcers bija glīts, spožs un it nemaz neizskatījās pēc netīra, nekopta klaidoņa. Šis neaicinātais viesis par tīrās un ar higiēnu apsēstās karaļvalsts rakstītajiem un nerakstītajiem likumiem vien pasmējās:

"Tīras rokas ir labi, bet vai tu mani redzēji nākam? Es neatnācu ar netīrumiem, bet ar elpu un pieskārienu."

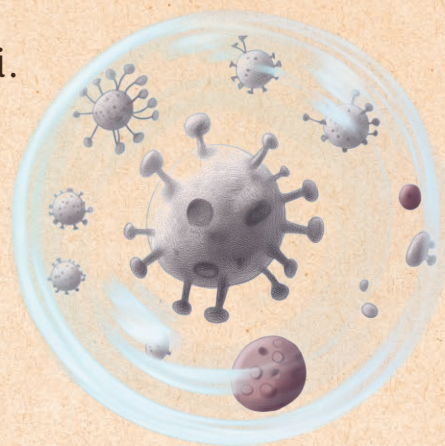
Nākamajā dienā puse pilsētas klepoja un šķaudīja, un pat sterila kaķis jutās slikti. Princese Tīrība bija satriekta.

"Bet es taču visu liku tīrīt!" viņa raudāja.

Prātīgais veselības vēstnieks profesors un zinātņu doktors Grandis Sērmulis, lai gan nebija biežs viesis higiēnas ballēs, šoreiz ieradās pilī mierināt valdnieci.

"Mīļā princese, higiēna ir ļoti svarīga, bet viena tā nav karalistei vairogs. Vīrusi uzrodas ne tikai ar netīrumiem, bet arī ar gaisu, cilvēkiem un dažkārt pat ar smaidu."

"Ja no sākta gala tīrību apvienotu ar zinātni un medicīnu, tad šai pasakai varētu ticēt. Bet citādi putekļu slotu nevar uzskatīt par burvju nūjiņu, kas glābj no kaitēm! Cilvēkiem ir jāvakcinējas!" noteica zinošais doktors Sērmulis.

ZINĀŠANAI

Vakcīnu lielo lomu infekciju kontrolē pārspīlēt nav iespējams, jo nekam, izņemot, tīru ūdeni, pat ne antibiotikām, nav bijis tik liela iespaids uz mirstības un saslimstības mazināšanu kā vakcinācijai.

Jā, labāki sanitārie apstākļi, pārtikas pieejamība, kā arī medicīnas aprūpes un tehnoloģiju attīstība ir būtiski ietekmējusi infekcijas slimību kontroles iespējas, tomēr tieši vakcinācija ir bijusi izšķirošs faktors daudzu bīstamu infekcijas slimību izskaušanā vai ievērojamā samazināšanā.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Mikuts un Ēnu spēle

eiz dzīvoja zēns Mikuts, kuram ļoti patika spēlēties ar ēnām. Viņš radīja ēnu vilkus, ēnu pūkus, ēnu mākonīšus un ēnu dinozaurus uz māju sienām. Tā bija viņa mīļākā spēle – Ēnu spēle.

Kādudien, kamēr Mikuts izspēlēja grandiozu cīņu starp ēnu vienradzi un ēnu vilku, pie viņa piezagās kaimiņu meitene Berta – tāda, kurai piemita maza, mazītiņa, citu reizi – liela, liela skaudība.

Berta ar ļoti nopietnu sejas izteiksmi dramatiski nobēra savu sakāmo: "Ja tu rādīsi ēnu vilku, tev var pašam piemesties vilka trakumsērga. Vai pat vilkaču slimība!"

Mikuts izbrīnā ieplēta acis: "Tiešām?!"

"Protams! Ēna ir kā slimība. Ja spēlēties ar to, pats par to pārvērties!" paziņoja Berta.

Mikuts bija pārsteigts: "Bet, ja saule spīd pārāk spoži, tad ēna ir tā, kas sargā no pārkaršanas!"

"Ak, dumjais puika, ēna tak ir tumsa un aukstums! Tas nav nekas labs!" Berta turpināja biedēt.

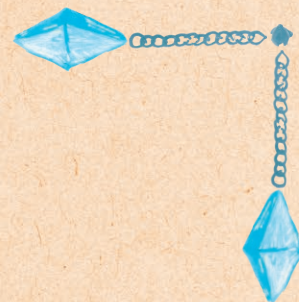
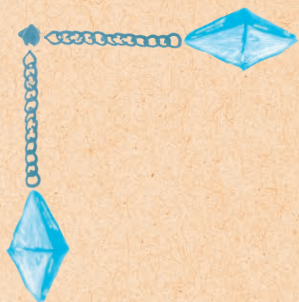
No tās dienas Mikuts sāka baidīties pats no savas ēnas. Tiklīdz uzspīdēja saule, viņš panikā meklēja skapjus, pagultes vai bēniņus, lai ēna viņam nesekotu.

Mikuts dienas laikā vairs negāja ārā un vilka trīs drēbju kārtas, lai paša ēna puisi neredzētu. Uz skolu devās agri no rīta, kamēr saule vēl aiz horizonta un ietinās folija apmetnī, lai ēna atsistos atpakaļ.

Un, kad puikam lūdza skolas ballītei sagatavot ēnu teātri, Mikuts izmisis kļiedza: "Nē! Es negribu saslimt ar trakumsērgu un pārvērsties par vilkati!"

Mikuta gudrā skolotāja izbrīnīti jautāja: "Kurš tev sastāstīja tādas pasakas? Kas ir ēna un kā tā rodas, labi izskaidrotu fizikas zinātne."

Mikuts apsvēra skolotājas teikto un nosprieda: "Ak, tā Berta! Sastāstīja pasakas, kurām nevar ticēt! Tiešām labāk paļaušos uz zinātni, kas ir gudrāka par pasakām un Bertu!" un drosmīgi novilka savu folijas apmetni.

ZINĀŠANAI

Vakcīnas nespēj ierosināt saslimšanu, un tas ir mīts, ka vakcīnas izraisa to infekcijas slimību, pret kuru cilvēks ir vakcinēts.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Bruņinieks ar Imūnķiveri

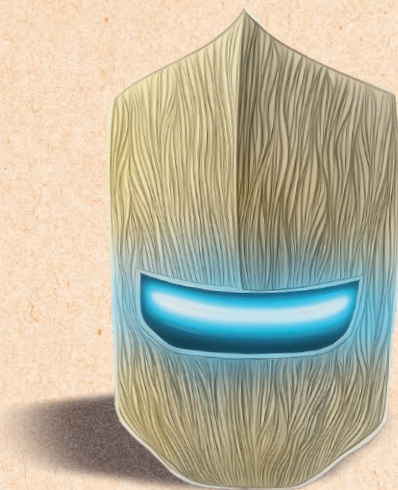
eiz plašajā Karaļzemē dzīvoja Reinholds, jauns un lepns bruņinieks. No valsts vecajiem viņš saņēma leģendāro Imūnķiveri, kas pēc nostāstiem padarīja viņu neuzvaramu pret visiem ienaidniekiem.

"Šī ķivere tev palīdzēs cīņās pat ar neredzamajiem kaitniekiem!" sacīja karaļvalsts vecajie, un Reinholds lepodamies to uzlika galvā.

Bruņinieks ātri vien saprata, ka var kļūt par galveno varoni pasakās un teikās, jo viņš bija neievainojams! Vismaz tā viņš domāja.

Tāpēc Reinholds vairs īpaši nesargājās un devās kaujās bez vairoga, neskatījās zem kājām,āja ar zirgu cauri meža brikšņiem un reizēm pat pārgalvīgi izaicināja pūkus – viņam taču bija Imūnķivere!

Kādu dienu Reinholds, lepni smaidīdams, soļoja cauri tumšajam Slimību mežam, kurā mitinājās vīrusu un baktēriju mošķi.

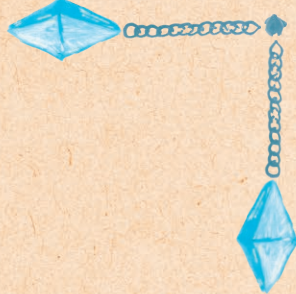
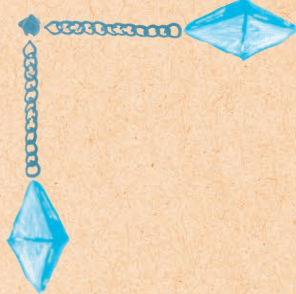
Ar savu pārgalvību azotē viņš drošā solī devās dziļāk mežā, kamēr apkārt viņam vīdēja gruzdošie Drudža zvēri un šņāca viltīgi nomaskējušies Gripas gari.

Te pēkšņi – ČIKS!

Reinholds juta kaulos smagumu un stīvumu, galva kļuva kā vate, ķermenis uzkarsa kā vulkāna lava.

"Kā? Bet man taču ir Imūnķivere!" viņš, stenēdams un saņēmis pēdējos spēkus, aizrāpoja līdz Karaļzemei. Tur ļaudis ātri vien saprata, ka Reinholds sastāstījis sev pasakas, kļuvis pārgalvīgs un Slimību mežā saķēris kādu vīrusu. Karaļvalsts ārsts pamācoši teica: "Reinhold, neviens bruņinieks nav neievainojams. Taču tev ir laba aizsardzība, un tu tiks uz kājām daudz ātrāk nekā tie, kuriem nav Imūnķiveres!"

Tas Reinholdam bija gan mierinājums, gan rūgta mācība. Viņš saprata, ka neklūs par galveno varoni. Neviens neticēs pasakai par pārgalvīgu bruņinieku, kurš bija pats sevi apmānījis!

ZINĀŠANAI

Vakcinācija ir efektīvs līdzeklis infekcijas slimību profilaksei, taču tā nesniedz 100% aizsardzību. Kopumā vakcinācija ir viens no drošākajiem veidiem, kā aizsargāt sevi un citus no infekcijas slimībām. Lai gan tā nesniedz 100% aizsardzību, tā ievērojami samazina saslimšanas risku un palīdz novērst nopietnas slimības sekas.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Kokosriekstu sala un Neredzামী pirāti

āltālā jūrā, kur viļņi dejoja zili zaļos toņos, atradās Kokosriekstu sala. Tur dzīvoja saules apmirdzēti, laimīgi un veselīgi ļaudis. Viņiem bija kāda svarīga tradīcija – plecu pie pleca, izveidojot dzīvu aizsardzības ķēdi, sargāt salu no pirātiem, kas izplata nevēlamus vīrusus un baciļus.

Katru vakaru salas iedzīvotāji, sadevušies rokās, nostājās apkārt salai, un tiklīdz redzēja kādu aizdomīgu buru pie apvāršņa, izveidoja ciešu aizsardzības apli, lai atbaidītu iebrucējus. Tā viņi gadiem ilgi palika drošībā.

Taču kādu dienu salā ieradās dižais Šamanis Kokomoko, īsta slavenība kokosriekstu zinātnē. Šamanis svinīgi klāstīja salas ļaudīm:

"Klausieties manī, naivie! Jūs maldāties! Jūsu aizsardzības apli ir bezjēdzīgi! Katra patiesais spēks ir viņa paša cietajā mizā, gluži kā kokosriekstā!"

Salas iedzīvotāji bija neizpratnē: "Ko tu ar to domā, Kokomoko?"

"Vai tad jūs nesaprotat?" viņš turpināja. "Katram no jums ir galva. Un kas aug virs jūsu galvām? Aha! Kokosrieksti!" Šamanis viszinīgi paslēja gaisā rādītājpirkstu: "Tā ir zīme! Katrs pats var kļūt tikpat ciets kā kokosrieksts un nebūs jāstāv ķēdē! Vienkārši uzticieties savam iekšējam kokosriekstam un viss būs ko-ko-mo-ko!"

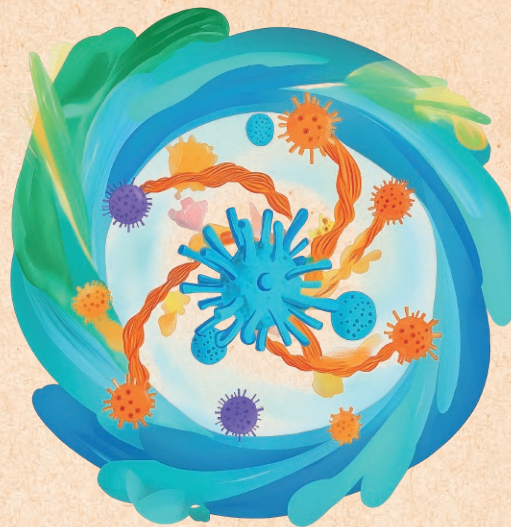
Iedzīvotājiem šī teorija ļoti iepatikās. Sākās lielais slinkums – neviens vairs nedevās uz krastiem, neviens vairs nestājās sardzē. Tā vietā ļaudis savos pagalmos izlika kokosriekstu robežas un gaidīja, ka tās viņus pasargās.

Taču Neredzamajiem pirātiem to tik vien vajadzēja. Kādā klusā naktī viņi nemanāmi izkāpa krastā, un ar vīrusu viesuļa spēku pārņēma Kokosriekstu salu.

Salas iedzīvotāji bija satriekti un sāka kladzināt gluži kā vistas: "Ko-ko-ko... mums taču bija kokosriekstu aizsardzība!"

Šamanis Kokomoko tikai papurināja galvu: "Eh, jums vienkārši bija nepareizie kokosrieksti!"

Un tā Kokosriekstu salas iedzīvotāji saprata, ka ir pasakas, kurām nevar ticēt... Un atjaunoja savu aizsardzības apli, lai turpmāk sargātu katrs sevi un viens otru.

ZINĀŠANAI

Kolektīvā imunitāte ir svarīga sabiedrības veselības aizsardzībai un vakcinācija ir drošākais un efektīvākais veids, kā iegūt kolektīvo imunitāti. Lai sasniegtu kolektīvo imunitāti, nepieciešams, lai liels īpatsvars populācijas būtu imūns. Vakcinējoties cilvēks pasargā sevi un apkārtējos, tas ir sevišķi būtiski tiem cilvēkiem, kuri ir īpaši uzņēmīgi pret slimībām, bet veselības problēmu dēļ nedrīkst vakcinēties. Viņi paļaujas uz vakcinēto cilvēku imunitāti.

Uzzini vairāk

P A S A K A

Pūdera fejas un Zīda plīvuri

eiz, tāltālā Lielās Jūtības Karalistē, kur pat saules stariem bija jāstaro nemanāmi, lai nevienu nesatrauktu, dzīvoja ļaudis, kuri ļoti baidījās no neērtībām. Viņi izvairījās no pārlieka karstuma, pārāk vēsām rīta rasām, pārāk spēcīgas piparmētras smaržas un pat no pārāk skaļiem smiekliem.

Šos ļaudis pārvaldīja Visu Labo Sajūtu Karaliene ar savām uzticamajām, maiguma pilnajām padomniecēm – Pūdera fejām. Fejas rūpējās, lai nevienam nekad nebūtu nejauku sajūtu.

Ja kādam pirkstā iedūrās kaktusa adata, fejas uzpūta pūderi, un sāpīte pazuda. Ja kļuva karsti, fejas uzreiz vējoja vēsumu.

Kādu dienu karalistē ieradās laikapstākļu vērotājs Saulis Spicis, kurš brīdināja:

"Lielais, tumšais mākonis tuvojas! Tas līdzī sev nes lietu, kas nāks tikai par labu augļu un dārzeņu ražai. Bet ir jābūt norādītiem, ka tas radīs arī zināmas neērtības. Jums jābūt tam gataviem, jābūt norādītiem!"

Taču Pūdera fejas iesaucās:

"Mums nevajag neērtības! Mēs negribam, lai cilvēki justu vēju un lietu!"

Labo Sajūtu Karaliene izdeva rīkojumu, un fejas izdalīja iedzīvotājiem zīda plīvurus, kas pasargāšot no tumšā mākoņa un vētras radītajām neērtībām. Cilvēkiem tas ļoti patika. Ja lietus līs, viņi pūtīs pūderi, uzliks saulesbrilles un ietērpsies zīda plīvuros. Viss būs kā ierasts – saulaini, ērti un jauki.

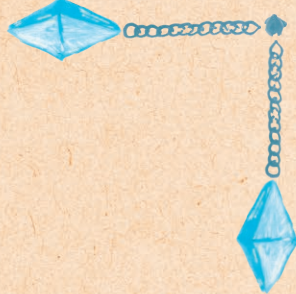
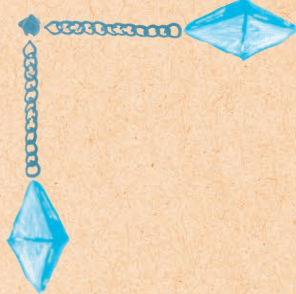
Lietusmākoņa diena pienāca ar negantām brāzmām un spēcīgām lietus pātagām.

Ļaudis izlikās, ka viss ir kārtībā, taču pūderis izmirka un zīda plīvuri sāka plīst. Dažam tas radīja panikas lēkmi, dažam ausīs zvanīja trauksmes zvani, citi histēriski smējās, jo patiesībā neviens nebija gatavs šādai kataklizmai. Viši sauca palīgā Pūdera fejas, lai tās atjaunotu ērtības, bet fejas bija nozudušas...

Ļaudīm nekas neatlika, kā pārdzīvot tumšā lietusmākoņa nedienas. Vēlāk, kad atkal viss nomierinājās – saule atsāka spīdēt, taureņi lidināties, augļu un dārzeņu raža bija bagātīga, cilvēki saprata – līdz šim viņi dzīvoja pārmēru jūtīgā Karalistē un Pūdera fejas radīja skaistus, vilinošus maldus, aiz kuriem paslēpties.

**Ir pasakas, kurām nevar ticēt.
Tici zinātnei!**

ZINĀŠANAI

Vakcinācija neizraisa alerģijas un alerģiskas reakcijas, tādēļ nav jālieto antihistamīni. Tā kā pēc vakcinācijas var rasties viegli simptomi, piemēram, apsārtums, pietūkums vai sāpes injekcijas vietā, svarīgi ir zināt, ka šie simptomi parasti ir normāla imūnsistēmas reakcija uz vakcīnu un nav alerģija.

Uzzini vairāk

NETICAMĀS PASAKAS

Lasi, uzzini un esi informēts:
www.veselapasaule.lv

ĢIMENES
VAKCINĀCIJAS
CENTRS

Tici zinātnei! Vakcinējies!

